

H. C. HANSEN

statsministari Danmarkar og for- maður danska javnaðarflokksins á umfatandi vitjunnarferð í Føroyum

Hetta er fyrsta ferð, formaður danska javnaðarflokksins vitjar Føroyar sum statsminisari. Hann hevur áður lagt at í Føroyum, men var hesin steðgur sera stuttur — bert meðan Drottningin á yvir- og heimferðini í regluligari sigling til Íslands, har allir teir norðurlandsku arbeiðaraflokkarnir hildu felags fund.

Tíðliga mánamorgunin tóku myndugleikarnir móti statsministarum og Elkjær-Larsen, skrivstovustjóra í statsministerinum á kaiini í Havn, haðani farið varð heim til ríkisumboðsmannsins.

Henda sama dag hevði hann m. a. samráðingar við myndugleikarnar. Kl. 11½ f. p. gjørdi Havnar býráð samkomu fyri honum á hotel Føroyum. Undir hesi samkomu helt J. P. Henriksen, býráðsformaður, soljóðandi røðu fyri statsministarum:

Højtærede statsminister H. C. Hansen, ærede gæster. Vi er i dag kommen sammen for at hilse på vor statsminister. Det er første gang, H. C. Hansen gæster vor by som statsminister — og vi ønsker ministeren hjertelig velkommen her til.

Desværre er besøget kortvarigt. Ja, man kan vel sige alt for kort. Dette besøg bliver sandelig ikke nogen ferietur for ministeren — dertil er programmet anlagt i et for hæsblæsende tempo og det vil kræve god fysik af ministeren for at kunne gennemføre det; men vi håber, ministeren holder til anstrengelserne.

Vi er meget glade over, at statsministeren er kommet herop for ved selvsyn at sætte sig ind i de forskellige sager og problemer, som vi har at slås med.

En minister får selvfølgelig alle sagerne tilsendt og forelagt — får sendt rapporter, får teknisk bistand; — men ofte mangler der noget, og dette noget er — at han rejser ud til de forskellige steder og personlig taler med folk og bedømmer de forskellige sager på stedet. Men sådan at skulle rejse ud, er ikke altid så nemt for minister — og særlig vanskeligt må det være for en regeringschef — så vi er dobbelt glade for dette besøg.

Jeg vil takke statsministeren,

Landsstyret og Lagtinget for den hjælp og støtte, vi har fået til vort havne- og skolebyggeri. Skolen vil blive indviet om ca. 14 dage, og det ville glæde os, om statsministeren kunne afse tid til at aflægge et besøg på skolen inden afrejsen.

Desværre er der langt igen, før vi kan sige, at vi har en god havn. Ansøgning om tilskud til fortsættelse af havnebyggeriet er tilsendt statsministeriet, og vi takker for, at både ministeriet og lagtinget har stillet sig meget imødekommende ang. modelforsøget, som først må gennemprøves, før endelig stilling kan tages til sagen.

Thorshavn bys fremtid står og falder med havnesagen —

En anden sag, som også er af stor vigtighed er Oyggarvegurinn — vejforbindelsen herfra til Vestmanna — og særlig nu, da der er tale om at få en flyverute til Færøerne — og i denne forbindelse at få udbygget flyvepladsen

på Vågø — er denne trafikvej en nødvendighed, som må løses i nærmeste fremtid.

Vi har et gammel ordsprog på Færøerne, som siger: »Gløgt er gestsins eyga«, og frit oversat betyder det noget lignende som: »gæsten er skarpsynet«. Det er mit håb, at vor højtærede statsminister under dette — desværre altfor korte besøg — må få et godt indtryk af vort folk og land, og at dette vil medvirke til løsningen af de mange sager, som der i de kommende dage vil blive forhandlet om med de respektive myndigheder.

Jeg er overbevist om, at statsministerens andel i så henseende ikke vil mangle; men at statsministerens gode vilje er en borgen for, at forhandlingerne må bringe resultater, som er til gavn og lykke for os allesammen.

Endnu en gang hjertelig velkommen til vor by.

Kl. 3. sp. var statsministerin i lagtinginum og heilsaði upp á lögtingsmenninar eins og hann bar fram kvøðu ríkismyndugleikanna og danska fólksins til Føroya lögting og Føroya fólk.

Kl. 5—7 sama dag var samkoma fyri landsins myndugleikar, lögtingið, almennar stovnar, útlendsku konsulatini, bløðini o. a

Statsministerin vitjar Vestmanna og Vágarnar

Týsdagin gekk leiðin vesturum, yvir Kollafjørð til Vestmanna og haðani til Vágarnar, har hann lá nátt. Gestablíðnið var óført alla staðni. Í Vestmanna varð hugt at SEV-verkinum og í Vágum var

tað serstakliga flogvøllurin, ið hevði athuga statsministarans. — Talan er jú um at seta vøllin í stand og fáa í lag regluligt flogsamband við útheimin.

Veðrið var av tí fagrasta.

Norður um oyggjarnar til Klakksvíkar

Mikumorgunin fór statsministerin við fylgi við Thorshavn av Sørvági vestur og norður um Miki nes og helt so leiðina á Klakksvík, har umboðsmenn fyrri sóknarstýrið tóku ímóti honum. Við kaffiborðið í skúlanum bjóðaði Pól J. Olsen, sóknarstýrisformaður statsministarum at vera velkomin og vísti á teir ovurstóru spurningar, skúlamál, ravmagnsmál, havnamál o. a., ið Klakksvíkar kommuna hevði at loysa og vónaði vælvild ríkismyndugleikanna.

Eisini Richard Jacobsen, lögtingsmaður og sóknarstýrislimur, helt røðu undir hesi samkomu. Í røðu síni segði Richard Jacobsen:

Jeg slutter mig til formandens velkomsthilsen til den højtærede statsminister. Jeg føler dog trang til at benytte lejligheden til at føje et par bemærkninger til det, formanden har udtalt på forstanderskabets vegne.

Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede minister ligesom jeg selv finde rdet naturligt, at man efter det, der er sket i Klaksvig berører den konflikt, som har sat sindene i så stærk bevægelse. Det er jo erkendt, at det kun kan gavne den gode forståelse, som er betingelsen for et frugtbart samarbejde mellem to parter, at man i fordragelighed og den tilbørlige respekt for hinanden taler ud om de divergerende meninger og mo-

tiver for de handlinger og indtagne standpunkter, der har skabt irritation og sammenstød, som alle retsindede mennesker uden hensyn til stilling eller partifarve må beklage. Det er i hvert fald mit ønske og håb, at det, jeg har på hjerte, og som det er meningen at gøre forsøg på at udtrykke, må kunne bidrage til at fjerne eller formindske eventuelle misforståelsen og fejlurdringer og tjene til den rette belysning af motiverne til forstanderskabets, ja, jeg sige norderingernes overvældende flertals holdning under lægekonsflikten.

Det er jo ingen hemmelighed, at igennem lange tider har sygehus- og lægeforholdene på Nordøerne desværre været meget at beklage. Befolkningens interesse for og ønske om at bringe disse forhold i orden, på højde med tidens krav, har været og er stadig meget brændende. Det er forståeligt, at man fra Nordøernes befolknings side har ladet denne interesse og dette ønske komme til orde over for de respektive myndigheder, og at man har reageret kraftigt, hver gang man havde følelsen af, at vedkommende myndigheder tilsidesatte eller ikke tog tilbørlig hensyn til befolkningens berettigede krav på dette område.

I dr. O. Halvorsen havde man fundet en læge, som havde vundet befolkningens tillid, og som man i det hele taget var glad for.

Da nævnte læge af myndighederne var sendt til Klaksvig som konstitueret sygehuslæge og havde bestridt stillingen til myndighedernes og befolkningens fulde tilfredshed, drømte ingen på Nordøerne om, at han skulle blive forbigået ved besættelsen af det ledige sygehusembede her på Nordøerne.

Når dette imidlertid skete, måtte det chokere befolkningen og fremkalde den kraftigste reaktion med indsendelse af en adresse med underskrift fra den alt overvejende del af Nordøernes befolkning, der ønskede den af sygehusmyndighederne truffne afgørelse ændret til fordel for læge Halvorsen, så han måtte fortsætte sit arbejde som sygehuslæge i Klaksvig.

Jeg finder det rigtigt ved denne lejlighed at anføre og understrege som meget betydningsfuldt til forståelse af udviklingen af norderingernes behandling af sagen, at landsstyret og de øvrige respektive myndigheders modtagelse af norderingernes ønske og første be-